

af 15–20 år. Det skal bl.a. ses i lyset af, at der efter 15–20 år kan opstå et vist pres i form af voksende ældrebyrde, for hvilken størrelsesordenen imidlertid er meget usikker, jf. Finansredegørelsens kapitel 4.

Spørgsmål 28:

Hvorfor indregner regeringen ikke alle typer af pensionsforpligtelser (folkepension, delpension, tjenestemandslignende pension osv.) for både staten og kommunerne som et passiv i opgørelsen over den statslige gældsforpligtelse?

Svar:

I opgørelsen af den reelle gældsbyrde i Finansredegørelsen tages højde for den udskudte skat af private pensionsformuer og forpligtelser til tjenestemænd, der er en juridisk bindende forpligtelse.

Finansredegørelsen indeholder herudover en analyse af forsørgerbyrden. I forsørgerbyrdebetragtningerne er dels medtaget udgifter til andre typer af pensioner og overførselsindkomster, herunder også til børnefamilier, dels udgifter til sygehuse og andre former for serviceydelser til såvel unge som ældre.

Når det i Finansredegørelsen er valgt ikke at inkludere disse forpligtelser i opgørelsen af den reelle gældsbyrde, skyldes det, at byrdeberegningerne giver et lidt fortegnat billede af den fremtidige gældsudvikling. Beregningerne kan således benyttes til at anskueliggøre et potentielt problem. De kan derimod ikke benyttes til at sige noget præcist om problemets størrelsesorden – end sige om problemet overhovedet opstår.

Årsagen er for det første, at ledighedsudviklingen, der er helt afgørende for udviklingen i den samlede forsørgerbyrde, ikke kan ses uafhængigt af udviklingen i de demografiske forhold. For det andet er resultaterne særdeles følsomme overfor udviklingen i den fremtidige pensionsalder. Pensionsalderen afhænger bl.a. af udviklingen på arbejdsmarkedet. For det tredje er befolkningsprognoserne frem til år 2030 forbundet med overordentlig stor usikkerhed. Det kan nævnes, at den forventede befolkning i år 2025 er nedjusteret med ca. ½ million mennesker siden 1986! Endelig afhænger beregningsresultaterne af produktivitetsudviklingen i den offentlige sektor.

Finansredegørelsens analyse i kapitel 4 illustrerer, at forsørgerforpligtelsen kan opgøres til mellem 0 og 45 pct. af BNP afhængigt af, hvilke forudsætninger der benyttes. I disse beregninger er der ikke taget højde for, at den ændrede befolkningssammensætning kan medføre en permanent reduktion af ledigheden (i det omfang strukturerne på arbejdsmarkedet tillader det).

Selv om forsørgerbyrden ikke indgår i opgørelsen af den reelle gældsbyrde, har den implikationer for de konklusioner, der drages i Finansredegørelsen. Det understreges, at den reelle gæld bør nedbringes i løbet af 15–20 år for at tage højde for den belastning, som en stigende forsørgerbyrde måske – måske ikke – vil indebære på den anden side af årtusindskiftet.

Opmærksomheden henledes på, at der i Finansredegørelsen heller ikke sker modregning i gælden af værdien det offentlige kapitalapparat, der ligeledes kun kan opgøres med betydelig usikkerhed.

Spørgsmål 29:

Hvorledes optræder de mange kautioner, garantier og lignende forpligtelser, staten har overfor statsinstitutioner, statslige aktieselskaber, Hypotekbanken, Færøerne, Skibskreditfonden, Fiskebanken o.s.v. i opgørelsen over statens passiver?

- Hvis svaret er, at disse forpligtelser ikke medtages, så bedes oplyst, om forpligtelserne ikke burde vurderes individuelt, som når pengeinstitutter og kreditforeninger skal opgøre deres hensættelser?
- Når regeringen har valgt en ny opgørelsesmetode af statens passiver og aktiver med indregning af kommende skatter fra pensionsordninger, burde de mange statslige forpligtelser i form af garantier m.v. så ikke også medregnes?